

Синдикат Телекома "Србија"
тел. 011/34 45 860
факс: 011/34 46 011

Јединствени Синдикат Телекома
Србије
тел. 011/34 45 650
факс: 011/34 45 652

Број:354/3
Датум:11.05.2010.година
Београд

Број:147

НАРОДНИМ ПОСЛАНИЦИМА

Поштовани,

Обраћамо вам се поводом најављене продаје Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ а.д..

Истичемо да су Синдикат Телекома „Србија“ и Јединствени Синдикат Телекома Србије, репрезентативни синдикати у „Телеком Србија“ а.д., против већинске продаје „Телеком Србија“ а.д., јер сматрамо да „Телеком Србија“ а.д. и ЕПС држава не би требало да продаје.

Напомињемо, да су „Телеком Србија“ а.д. и ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ предузећа која никада ништа нису добијала од државе, нити их је држава финансирала, а подржављена су 90-тих година преко ноћи, како је тада речено, да би се сачувала од продаје. Након тога 1997. године донет је Закон о изменама и допунама закона о системима веза и такође, преко ноћи продато 49% „Телеком Србија“ а.д. и то 29% Италијанима и 20% грчком ОТЕ, да би накнадно држава 2002.године показала интересовање да врати део који је продат Италијанима, што је била добра одлука, јер држава добија дивиденду од „Телеком Србија“ а.д., а последњих година 2/3 укупне добити коју дају сва јавна предузећа држави даје „Телеком Србија“ а.д..

Донета је одлука о продаји 40% акција „Телеком Србија“ а.д., иако у досадашњим наступима свих релевантних чиниоца није дат ниједан одржив аргумент за продају и овакву одлуку.

Према представницима Владе Републике Србије, а и многим стручњацима који су за продају „Телеком Србија“ а.д., један од аргумената за продају је да „Телеком Србија“ а.д. није у стању да инвестира и да се одржи на недавно либерализованом тржишту, и поред чињенице да је регионални оператер са сталном добити.

Други аргумент је да „Телеком Србија“ а.д. неће бити у стању да се одржи на тржишту због ограничења државе, која се претерано меша у пословање „Телеком Србија“ а.д., а то су посебно ограничења везана за јавне набавке, где је конкуренција у предности и зараде, које су годинама ограничене због чега нам одлазе најбољи стручњаци у конкурентне компаније које плаћају четири пута више.

При том је „Телеком Србија“ а.д. већ неколико година у конкурентској утакмици са Теленором и ВИП-ом победник на тржишту у области мобилне телефоније и интернета, а нема разлога да не буде и у области фиксне телефоније, где Теленор још дуго неће моћи да нам значајно парира.

Први аргумент да не можемо да инвестирамо, није основан, јер и ове године, као и претходне „Телеком Србија“ а.д. инвестира у фиксну и мобилну телефонију, а не само у мобилну као што је навела министарка за телекомуникације, примера ради за 2010. годину је предвиђено 230 милиона евра инвестиција, а такође смо инвестирали у куповину Телекома Републике Српске и М:ТЕЛ Црне Горе, питамо да ли је то мало.

Проблем наведен у другом аргументу држава може да реши за један дан, тако што ће одлучити да нас ослободи стега и да нам дозволи да равноправно учествујемо на тржишту са конкуренцијом. У том случају и по речима нашег менаџмента ми бисмо и даље остали лидер на тржишту телекомуникација и у фиксној и у мобилној телефонији.

Дојче Телеком као најозбиљнији кандидат за куповину 40% акција „Телеком Србија“ а.д., овом куповином би постао већински власник и по сопственом признању тиме би остварио своје планове и постао власник телекомуникација целе југоисточне Европе.

Упозоравамо да се Дојче Телеком до сада показао као бахат власник у свим земљама југоисточне Европе, чије је телекомуникационе компаније купио, у којима је отпустио огроман број запослених, између 40-80% запослених. Познато је како су прошли Мађари, Румуни, Бугари, Црна Гора, Хрвати, Словаци и други. Пример је Словачка где је отпуштено 80% запослених (8.000 запослених) са отпремнином у висини 2 зараде и Хрватска где је отпуштено 5.000 запослених са отпремнином у висини 6 зарада. Хрватски Телеком је приватизован 1999. године и још увек се кају због тога. Квалитет услуга у фиксној у Хрватској је значајно слабији него раније када је власник била држава, сметње трају 2-3 пута дуже, цена услуга је порасла и претплата је око 10 евра само за фиксну, форсирају се мобилна и остале услуге, док је фиксна у запећку, издвојена је фиксна мрежа у којој ради око 20% запослених од оних који су раније радили, инвестиције су мање него када је Хрватска држава била власник. Истичемо да су инвестиције Дојче Телекома у земљама југоисточне Европе веома мале, за разлику од инвестиција у Немачкој.

Чули смо од министарке за телекомуникације г-ђе Јасне Матић и других званичника да цене неће порастати када дође нови власник, а имали смо скок цене претплате 200% самим тим што је Теленор добио лиценцу, јер стране компаније не дозвољавају да им држава диктира цене, као што диктира нама и на тај начин купује социјални мир. Питамо се ко ће бити у могућности да приушти пакет услуга, који би према речима министарке за телекомуникације, требало да буде 30 евра, при том нису у свим земаљама у овакве пакете укључене све услуге, како је навела министарка. Овај пакет моћи ће да плате само бизнис корисници и грађани са већим приходима од просечних, узимајући у обзир да и претплату која је нешто виша од 400,00 динара грађани нису у могућности да плате, па је већ оборен приход у „Телеком Србија“ а.д.. Грађани који живе у мањим градовима, варошима и селима (где је просек старости 67 година) сигурно неће моћи да плате овај пакет услуга, а неће имати ни потребу за њим. По досадашњим искуствима ни цена, ни квалитет, ни инвестиције у земљама југоисточне Европе од стране Дојче Телекома, као најозбиљнијег купца, нису повољније за грађане, а ни за запослене.

С обзиром на то да већински власник има право да целу добит употреби за инвестиције и куповину нових предузећа, држава никада неће знати колику ће дивиденду добити по основу власништва „Телеком Србија“ а.д. и да ли ће дивиденде уопште бити уплаћиване у државни буџет.

Наводи да држава може да контролише већинског власника су благо речено смешни. Када се поделе акције грађанима, запосленима и бившим запосленима и прода државни пакет од 40%, држава ће имати од 15-20% акција, што је врло мало за било какву контролу. У најбољем случају држава би могла да добије 30% дивиденди из добити, уколико то утврди као обавезу већинског власника и наравно уколико уопште буде било добити, јер на пример успешност пословања ОТЕ након продаје смањена.

Све наведено указује на то да је одлука о продаји 40% држава донета на пречац и без чврстих економских разлога, као и да једини разлог за продају може бити новац који би се

добрио од продаје 40%. По свим предвиђањима то је новац који би „Телеком Србија“ а.д., ако остане у већинском државном власништву, уз укидање свих ограничења, могао да оствари у наредних 4-6 година само из добити, тако да не видимо ниједан разлог за продају.

Посебно истичемо да се продајом „Телеком Србија“ а.д. продаје и Телеком Републике Српске и М:ТЕЛ Црне Горе, који одлично послују, па се питамо зашто смо онда куповали ове компаније, зашто смо дигитализовали мрежу и смањили број, много помињаних, двојника на свега 2%.

У случају доласка страног купца двојници се неће раздвајати, већ ће им се понудити нове линије, што може да уради и „Телеком Србија“ а.д.. Према изјавама министарке за телекомуникације чини се да је главни аргумент за продају „Телеком Србија“ а.д. то што имамо 2% двојника.

Мрежа и ТТ канализација су на солидном европском нивоу, број прикључака по запосленом је оптималан, чак изнад европског просека, приход по запосленом је такође изнад просека, тако да немамо вишак запослених. За поређење можемо узети Хрватски Телеком у коме у овом тренутку, после куповине од стране Дојче Телекома, ради 6.200 запослених на дупло мањем тржишту, са дупло мање становника и мањом територијом, док у „Телеком Србија“ а.д. ради око 9.400 запослених.

Купац би дошао да убира добит и да инвестира тамо где има велики приход, а не и у руралне средине које се неће додатно развијати.

У питање се доводи и безбедност државе, јер су наше централе, телекомуникациона опрема, канализација и каблови битна инфраструктура за безбедност.

Плашимо се да се свакодневним лицитирањем у медијима са вредношћу „Телеком Србија“ а.д. индиректно обара вредност акција „Телеком Србија“ а.д. које ће бити подељене грађанима, запосленима и бившим запосленима. У случају да на тендеру победи и већински власник акција постане Дојче Телеком вредност акција грађана, запослених и бивших запослених би сигурно била доведена у питање, јер би Дојче Телеком био власник 60% акција. Из овог разлога неопходно је да се цена и куповина акција грађана, запослених и бивших запослених веже за цену акција државног пакета, јер у супротном ако се не буду везала ова два пакета (државни и мали акционари) нико неће хтети да купи акције грађана, запослених и бивших запослених.

Најављени закон, којим ће се прописати обавеза да се инфраструктура да на употребу сваком ко жели да се бави телекомуникацијама по ниским ценама, као и укидање лиценце такође, ће оборити цену акција. Ниједна држава овакав закон није доносила пред продају своје телекомуникационе компаније.

Истовремено, поставља се питање на који начин ће се страна компанија која победи на тендеру бавити телекомуникацијама у нашој покрајини Косово и Метохија, уколико је њена матична држава признала Косово и Метохију као независну државу. Мишљења смо да се неће бавити овим делом наше територије, па да ли то значи да ћемо се одрећи телекомуникација на Косову и Метохији и препустити га систему тзв. Републике Косово.

Отвара се питање могућег вишка запослених, иако смо навели да по броју прикључака и приходу немамо вишка, јер смо са добровољним одласком смањили број запослених за 4.500 запослених и мислимо да имамо оптималан број запослених. Ипак је Дојче Телеком у целој југоисточној Европи отпустио велики број запослених уз мале отпремнине и свуда створио социјални проблем.

Уколико „Телеком Србија“ а.д. буде продат већински, отвориће се питање вишка запослених и у ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“, највероватније и већи него у „Телеком Србија“ а.д., како је навео и директор ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ Горан Ћирић, јер „Телеком Србија“ а.д. део свог прихода и део своје добити даје овом предузећу.

Овим ће се отворити социјални проблем више хиљада запослених и чланова њихових породица, који ће држава бити дужна да реши са парама пореских обвезника.

Са свиме напред наведеним смо упознали председника Владе Републике Србије.

Репрезентативни синдикати траже дијалог по свим питањима са свим релевантним чиниоцима у Републици Србији, и у том циљу се овим путем обраћамо свим народним посланицима, а ово писмо упутићемо и председници Народне Скупштине и председницима посланичких група, уз молбу да се организује састанак коме би присуствовала председница Народне Скупштине, председници посланичких група и представници репрезентативних синдиката у „Телеком Србија“ а.д., како бисмо у отвореном дијалогу разменили ставове и аргументе о овом врло значајном питању за Републику Србију.

На основу напред наведеног, посебно истичемо да ће репрезентативни синдикати наставити борбу против већинске продаје „Телеком Србија“ а.д., из разлога што до сада није изнет ниједан аргумент, којим би се оправдао став да је већинска продаја у интересу грађана Републике Србије и запослених у „Телеком Србија“ а.д. и повезаним правним лицима.

С поштовањем,

Председник
Синдиката Телекома „Србија“
Мирослав Јоксимовић, с.п.

Председник
Јединственог Синдиката Телекома Србије
Славољуб Кандић, с.п.